

Nytt og fanzy, eller traust og trygt?

Per Pippin Aspaas

Førstebibliotekar, UiT Norges arktiske universitet

Nylig ble et av UiT Norges arktiske universitets mest brukte nettsted siden oppstarten i 2004, [Arkitekturguide for Nord-Norge og Svalbard](#), relansert på et lokale i Tromsø sentrum. Seansen ga anledning til refleksjon om akademias rolle som kunnskapsformidler på nett.

Skal vi satse på å gjøre oss lekre ved å fremstå som nymotens og fancy, eller bør vi heller satse på det trauste og trygge? Arkitekturguiden gir korte faktaopplysninger og ikke minst billedokumentasjon om mer enn et halvt tusen byggverk i Nordland, Troms og Finnmark – og på Svalbard. Kunsthistorieprofessor Ingebjørg Hage, som også er arkitekt, har det faglige ansvaret for innholdet. Arkitekturguiden har nylig fått en solid ansiktsløfting, slik at den kan brukes på mobil og nettbrett like godt som på PC og MAC, det er lagt inn deleknapp for sosiale medier osv. Derav relanseringen.

Blant innlederne var det omtrent halvt om halvt universitetsfolk og eksterne. Det er denne siste gruppen jeg vil konsentrere meg om her. Det var interessant å høre reiselivsfolk, arkitekter og samfunnsdebattanter fortelle hvordan de opplever nettstedet, sett fra sitt ståsted. Blant annet påpekte Evgenia Egorova og Knut Hansvold fra Nordnorsk reiseliv at arkitektur faktisk er interessant for mange av våre turister.

Vel er det nordlys, midnattssol og spektakulære landskap som i utgangspunktet trekker dem hit, men det er unektelig stiligst å se et steilt og nakent fjell med det lille nauset eller gamle handelsstedet nede i fjæra. Selv byene kan være spennende for turister. Det vi selv synes er hverdagslig og stygt, kan blaserte turister finne stor glede i. Især hvis de føres med bakgrunnskunnskap av den typen som Arkitekturguiden tilbyr. (All tekst i guiden foreligger på både norsk og engelsk.)

Andre spennende innspill var at skoleverket absolutt bør ta guiden i bruk. Lærere på ungdomsskoletrinnet kan for eksempel bruke guiden som utgangspunkt for «byvandring» og elevoppgaver, slik at den oppvoksende slekt lærer noe om lokalmiljøet de lever i. Det kan åpenbart vi alminnelige voksne ha godt av også. Arkitekturguiden kan sågar bidra til å gjøre oss litt mer stolte av stedet vi bor, noe Universitetsbibliotekets Mariann Løkse var inne på i sitt innlegg.

Skribent og arkitekturblogger Ron Røstad gjorde det klart at Arkitekturguiden for ham fyller en svært viktig funksjon: Mer pålitelig og velstrukturert enn Wikipedia noensinne kan komme til å bli, et «ankerfeste» som gud og hvermannsen kan bruke som grunnlag for sin synsing om stygt eller pent, skjæmmende eller nyskapende.

Det er sterke meninger om arkitektur, ikke minst om nybygg i byrommene våre, men uten faktakunnskaper blir synsingen historieløs og i lengden nokså tannløs. Ikke bare samfunnssynsere og turister har forresten bruk for guiden, den er i høy grad et arbeidsredskap også for arkitektene selv, forklarte leder i Nord-Norges Arkitektforening, Magnus Vågan.

Etter at alle hadde sagt sitt, la kveldens ordstyrer, førsteamanuensis Elin Haugdal, opp til debatt. Hun ymtet blant annet fram på om at det kanskje kunne være en idé at Arkitekturguiden selv gjøres til et forum for debatt, ved at det åpnes for kommentarfelt, liker/liker ikke-funksjonalitet og den slags.

Her var det som det forplantet seg et domino-ras av vemmelse gjennom forsamlingen. Den ene etter den andre tok ordet og poengterte at verdien av nettstedet er at det er traust og trygt. Upolerte og pålitelige fakta i kombinasjon med informativ og ikke-spektakulær bildedokumentasjon behøves i dag mer enn noensinne. «Forsøk for all del ikke å gjøre det nytt og fancy – vi behøver et kunnskapsformidlende, renhårig, ikke-synsende universitet!» lød budskapet.

En særlig glede fant jeg i å høre dette standpunktet ytret fra både reiselivshold og fra kreative unge sjeler, som nettopp lever av at det skapes blest om det som er nytt og fancy. Men blesten lager de helst selv. Det er universitetets jobb å være traust og trygt.